

Prædiken søndag d. 28. august 2016.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Luk 14,1 & 7-14.

Lev stærkt_Tro er ydmyghed

I dag afslutter vi vores prædikenserie Lev stærkt, hvor vi har set på forskellige aspekter af tro, som kan gøre vores liv stærkere.

Egentlig er det lidt mærkeligt at trække et lev stærkt tema ud og tale om det fire søndage, for tro er, som vi ser det i kirken her, med til at løfte livet sådan helt generelt. Så det er faktisk overordnet tema hele året.

Det er vores påstand her i kirken, derfor er det også relevant at prøve på, at trække al den visdom og lærdom ud af de bibelske historier, som vi kan.

I dag er Jesus på besøg hos en farisæer. Ovenikøbet en ledende én af slagsen.

Jeg minder lige om at en farisæer er en jøde, som virkelig gerne vil være from og leve sit liv, på en god måde. Ofte er det farisæerne, Jesus havner i diskussioner med, fordi de i deres iver efter at leve som gode troende mennesker, kommer til at være overfladisk fromme og trampe på de svageste i deres forsøg på at være hellige.

De ynder at vise andre, hvor troende de er og de soler dig i den anseelse, som følger med det.

De forstår heller ikke alt, hvad Jesus siger, fordi hans bud om at elske sin næste, er temmelig langt fra deres værdisæt om at efterleve stramme regler for på den måde at gøre sig lækker i Guds øjne.

Men bordet er dækket og Jesus går ind. Lukas indleder i vers 1 med at bemærke, at de alle sammen holder øje med Jesus.

De har alle travlt med at se, hvor Jesus sætter sig ved bordet.

Der var streng justits med hvordan pladserne ved bordet blev fordelt. De fornemste gæster nærmest ved værten, var de gældende normer.

Måske tænker du nu, at dette slet ikke har kontakt til vores liv. Det vil jeg dog hævde, at det har. Hvor mange har ikke brugt meget tid på at udtænke den perfekte bordplan til et bryllup eller rund fødselsdag. Den slags er sandelig noget man kan købe konsulenthjælp til klare i dagens Danmark.

Og enhver som har været inviteret til middag i en børnefamilie, ved hvor sprængfarligt og konfliktfyldt bordplanen kan være.

Vi tænker også over det med pladserne. Jeg gætter på, at en del af Jer, som er til gudstjeneste for første gang i dag, har forsøgt at aflæse, hvor man trygt kan sætte sig da I kom ind i kirken i dag.

Til det vil jeg sige, at her er frit sædevalg. Og de forreste rækker er ikke giftige, selvom man nogen gange kan få de indtryk.

Jeg håber, I sidder godt.

Jesus bemærker, hvordan gæsterne nærmest maser sig ind, for at sidde nærmest værten. De tænker alle sammen, at jeg er inviteret før alle de andre. Jeg må være fornem og betydningsfuld siden jeg er inviteret med til bordet hos denne betydningsfulde mand.

Hvis vi kunne spørge dem, er jeg helt sikker på, at de vil benægte, at det hænger sådan sammen. Men deres adfærd taler sit eget tydelige sprog. Sådan er det jo, der er nogen gange er forskel på hvad vi siger og hvad vi gør.

Jesus ser det straks!

Han taler, helt klart deres eget sprog, når han påpeger det pinlige i, hvis værten er nødt til at lede dem tilbage på en "ringere" plads, hvis der er nogle han mener bør sidde til højbords. Det vil sådan ca. være det mest pinlige, som kunne ske i deres liv. Det er der ingen af dem, som ønsker.

Så siger Jesus de famøse ord: *"For enhver, som ophøjer sig selv, skal ydmyges, og den, der ydmyger sig selv, skal ophøjes."*¹

Det er der en vis sandhed i. Jeg tror vi alle sammen har oplevet mennesker, som på ingen måde var i tvivl om deres egne fortræffeligheder og som praler med hvor fantastisk dygtige og fine, de er. Der er sjældent de, som er allermest fortræffelige, der har brug for at fortælle det selv.

---

¹ Luk 14,11

4 af 4

Man kunne sige, at Janteloven har ikke levet forgæves. Jesus forstærker den jo lige her. Men det synes jeg ikke er tilfældet.

Jantelovens, du skal ikke tro du er noget, står i skærende kontrast til den virkelighed, som introduceres med Jesus, hvor han med sin "Guds rige er kommet nær" forkyndelse, fremhæver at det enkelte menneske har uendelig værdi i Guds øjne.

Mennesket er i følge Bibelen skabt i Guds billede, skabt til ligne ham.

Med det i baghovedet kan vi ikke sige til noget menneske, at det ikke skal tro, det er noget.

Det er vi jo netop. Så forskellige som vi er - og alligevel skabt i den samme Guds billede.

Hov, den samme Guds billede, med andre ord, alle er lige og det er det, som er baggrunden for balladen ved bordet. Jesus opfordrer ligefrem til at invitere alle de, som ikke nyder anseelse i samfundet. De mangler jo en plads ved bordet.

I Guds rige er der nemlig plads til alle ved bordet, og vi er velkomne, som vi er.

- Også den, eller især den, som er helt uden anseelse hos andre.

Amen